

Передплата

«РУСЛАНА» вивозить:
в Австрії:

на цілий рік . . . 20 кор.
на пів року . . . 10 кор.
на чверть року . . . 5 кор.
за місяць . . . 1-70 кор.

За границею:

цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків

Поодинокі числа по 10 сот.

РУСЛАНА

«Барвеш ми очі і душу ми виреш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділі і руских свят о 5½ год. пополудни.

Редакция, администрация і експедиция «Руслана» під ч. 1. пл. Дзюбровського (Хорунщина). Експедиция місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереження. — Рекламациі неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надсиланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 сот. від стрічки.

В справі заснування приватних шкіл і приватних курсів.

(X) Рада шк. кр. видала 27. червця 1906 ч. 24998 розпорядок, котрим дозволяє переповненим народним школам по містах не приймати учеників замісцевих. Сей розпорядок відібе ся доволі некорисно на нашій рускій молодіжці, котра по селах не має чотири-і більше-клясових шкіл, отже не має нагоди підготувати ся до переходу з народної до середньої школи. Одначе розпорядок сей має законне оправданє. Вправді §. 2. держ. закона о народ. школах з д. 14 мая 1869 (В. з. держ. ч. 62) постановляє, що «кожда народна школа, до котрої засновин або удержання причиняє ся в цілости або в части державна, край або місцева громада, є публичним закладом і яко такий є приступний для молодіжці без ріжниць віроісповіданя». Одначе із сего не випливає, щоби школа міска була обов'язана приймати всіх учеників (учениць), які до неї зголошують ся з сусідних сільських громад. Міські школи удержують ся переважно (в деяких містах, як н. пр. у Львові виключно) власною конкуренцією, котрої сторони достарчають для заспокоєня просвітних потреб населеня свого міста. В останних часах з рішучим виконуванєм шкільного

примусу так зросла фреквенція по міських школах, що на міські громади спадають щораз більші тягарі на удержанє шкіл, так що они нераз не мають фінансової сиромоги сих тягарів двигати. Отсе приневолило деякі громади міські (між иншими н. пр. Тарнів), що они почали боронити ся проти напливу замісцевої молодіжці і звертали ся в тій цілі до Ради шк. кр. Згаданий в горі розпорядок, котрий не є якимсь виїмковим розпорядком галицким, а виконує ся також в инших краях австрійських з більшою о много строгостю на основі § 38-го шкільного регуляміну для тамтих країв виданого (новий регулямін для Галичини, ще не затверджений міністерством, містить також сю постанову в лагіднійшій, як для инших країв, формі.

Щоби руска молодіж в шкільнім віці не була лишєна сиромоги до такого підготовленя, яке дає 4-клясова школа і могла переходити до середних шкіл, треба, щоби рускі громади в міру зросту фреквенції по своїх школах домагали ся переміни одноклясових поступенно на дво-, три- і чотири-клясової школи (в початках твореня надетатових кляс). Але поки така переміна по громадах, які мають услівя до того, зможе послідувати, треба помагати тим ученикам, котрі раді би перейти до середньої школи по скінченю 3-тього степеня науки в народній школі, приготуваними курсами (на підставі держ. осно-

вного закона з 21. грудня 1867 В. з. д. ч. 142 арт. XVII, уступ 2-ий) в котрім сказано, що «домашня наука не підлягає обмеженям» висловленим в 1-ім уступі, що «наукові і виховавчі інститути засновувати і науки в них уділяти, є управнений кождий горожанин, котрий викаже ся законною до того кваліфікацією). Така домашня наука не підлягає доглядови властей, не потребує окремого дозволу і приписаної кваліфікації учит. сил.

Можна би собі помагати також засновинами приватних шкіл народних, зглядно 3-ої або 4-ої кляси, бо ученики, котрі думають іти до середних шкіл до 3-ої і 4-ої, або лише до 4-ої кляси зголошували би ся. Засновини таких прив. шкіл вимагають дозволу Ради шк. кр., а в поданю висланім до Р. шк. кр. треба виказувати, що: 1) учителі мають приписану законами кваліфікацію, 2) під зглядом моральним ведуть ся бездоганно, 3) науковий плян має відповідати плянови публичної школи, 4) уміщенє є відповідне і здорове, признанє повітовим лікарем.

Про кожду зміну в учит. зборі, в наук. пляні або в уміщеню школи треба зараз повідомити Раду шк. кр.

Окрім наук. пляну треба предложити і статут школи, в котрім має бути виказано, хто школу засновує і удержує і на яких услівях.

Така приватна школа може осягну-

Зеркало.

Япанське оповіданє, переповів Ол. Барвінський.

Коли європейска культура не війшла ще до Япанії, не знали там добрі люди сего краю між иншими також зеркала. Скоро отже молоді дівчата в легко зрозумілій цікавості бажали дізнати ся, чи природа вистачила їх дарами примани, тоді приглядали ся в чистій воді потока, що відсвічувала їх личка.

В однім селі склало ся раз, що Япанець найшов на дорозі ручне зеркало, яке мабуть згубила там якась подорожна донька Альбіону. Він не бачив в своїм житю такої річи, зачудований повертав зеркалаом сюди й туди, а глянувши на останку в зеркало, остовнів, коли побачав своє лице, котре так само здивованє на него гляділо.

Довго глядів він так в зеркало і бурмотів, киваючи головою: «Се певно образ мого покойного вітця! Яким способом се опинило ся тут на дорозі?»

Роздумуючи над тим, завинув він найдений предмет в хустину, заніс домів і сховав в старинну попільницю. Але не згадував він нічого про се своїй молодій жінці, бо жінки цікаві і звичайно слизькоязыкі, тимто не хотів він, щоби образ єго батька став предметом жіночих поговорів.

З того часу добродушний Япанець був вельми роздратований, здесять разів на день покидав він свою роботу, вертав домів і йшов нишком до попільниці, щоби глянути на свій там укритий скарб.

Але япанські жінки є так само бистроокі і недовірчиви, як на цілій земській кулі. Не дивниця отже, що поступованє Япанця звернуло на себе небавом бачність єго ніжної, милої жіночки. Недосвідна що до способу, як і єї західні сестри в таких пригодах, зовсім щиро питала она свого чоловіка про причину частих перерв роботи. Спершу повірила она єго словам, що він поспішав до неї, щоби хоч кілька хвиль бачити єї гарне личко, але як небудь се заневнюване

підлещувало їй, всем таки на останку не довіряла, чи се справді одинока причина. Она почала підглядати за ним і тим способом переконала ся небавом, що він усе заходив до останної комнатки і щось нишпорив коло старинної попільниці.

Цікавість Япанки розбудила ся і при першій нагоді війшла она сьміло до комнатки, сягнула в попільницю і взяла зеркало в руки. Як єї чоловік, так і она оглядала незнаний предмет з усіх боків і сушила собі голову, що се може бути. Але наостанку зиркнула она в зеркало і відскочила від него, крикнувши легко.

Она побачила в зеркалі образ чужої жінки! Аж тепер зрозуміла она, чого то єї чоловік так часто заходив сюди нишком! Він став їй невірним — він любить иншу! Якаж се погана зрада! Чиж она не вірила непохитно в єго вірність, не вважала єго найліпшим, найчеснішим чоловіком? Сумна і сердита сіла она на землі і з пекучою завистю глянула знов на образ своєї мнимої суперниці. Як злісно, як ненависно гляділи

ти право публичности від Ради шк. кр. на основі переведеної кравчим інспектором візитації.

В поданню о засновани такої школи треба також виказати, що она має обезпечене удержане. Товариство, чи особа, котра школу приватну удержує, може однак старати ся також о підмогу соймову з кравчих фондів, позаяк сповняє прилюдний обовязок.

Що дальше?

Дивлячи ся на розгріваючі ся події в Росії, мимоволі насуває ся кождому питанє, що буде дальше? Не розходить ся тут о остаточну побіду, бо она безперечно буде по стороні згідного з духом нашого часу, нового конституційного ладу, який заступить пережиту форму російского самодержавія. Однак дорога до сеї побіди не є ані проста, ані легка, тому оставляє широке поле всяким комбінаціям.

Передовсім треба би докладніше знати розміри і духа теперішних анархістичних відносин в Росії. Бо що там кітлує, що правительство утратило значіне, а подекуди і власть так, що запанувала анархія, що навіть військо не є всюда певне для него — се факти, про які всі знаємо та на які кождий день приносить соті докази.

Однак в яким дусі се все веде ся, чи ті всі підпали, рабунки, погроми, убийства, замахы і міни є вислідом свідомої, зорганізованої акції перенятих ідеєю одиниць та гуртків, чи се тільки bellum omnium contra omnes, яко вислід цілковитого упадку власти з одной стороны, а почутя горожанського обовязку з другої — се в даній хвилі дуже тяжко розібрати. І так соціалістична праса записує всі напады на монополеві склепи, всі рабунки державних кас, банків, залізниць і т. д., які збули ся в посліднім часі в Королівстві на свій »plus«, твердячи, що се доконали Пепеси (P. P. S.) в цілі граблення державного скарбу. Що скарб мав страту — се правда, однак чи всі ті гро-

ші пішли на »боеву організацію«, чи може до поділу між розбишак і чи вони справді ділали в імени партії — на се нема ні контролі ні доказу.

А хтож організує не менше смілі і не менше численні, оружні напады на двори, на приватні банки, контори, на приватних переїздних і поодиноких пансантів на улицах Варшави? Вжеж певно не ідейні, зорганізовані »Пепеси«, а так само і жидівські погроми можуть бути тільки ділом »чорних сотень«. Однак чи не може заходити случай, що ті самі індивідуа нині бють жидів, завтра луплять монополевий склеп, а позавтра облягають двір, вяжуть пана і всіх слуг та витрясають рублі і преціози зі всіх сховків та скриток? Здає ся, що се буде мало місце найчастійше а доказом на се є, що в теперішній добі всі політичні організації заявили ся на разі против страйку і против всякої оружної акції, щоби тим успішнійше можна вести агітацію — а мимо сего ті прояви анархії совсім не устали, ані зменшили ся.

Також і перебіг дотеперішних війскових бунтів, а почасті навіть аграрних розрухів, хоть і які они нанесли шкоди, перші правительству, а другі богатим поміщикам, вказував більше на звісну »широку натуру«, чим на свідомість і консеквентність російского народа. І здає ся, правительство числило хіба на се, розвизуючи думу, числило на консервативний дух російского народа, набутий п'ятсотлітною неволею під самодержавієм царів, сподівало ся, що народ, котрий вже нераз зривав ся против своїх гнобителів, мечем та огнем нищив рідну країну, окроплюючи єї обильно власною кровію, — а відтак у фаталістичній апатії, в глухій здеревію наставляв знов привикшу до ярма шию — що той народ і тепер потрафить тільки одушевляти ся фантомом і за него жертви класти, а реального життя, дійсної горожанської свободи не зуміє здобути.

Та сим разом правительство пере числило ся. Не тому се кажемо, щоби ми мали надто велике пересвідченє до російской революції, але тому, що само

правительство закинуло собі петлю на шию царским манифестом, установляючим думу. Конституційний лад має се до себе, що оружною силою з ним нічо не вдієш, хіба тільки моральною. Мілітарно російске правительство, мимо всего, що стало ся, єще досить могуче, але моральної не має жадної сили. Тому і буде безоружне против конституції — хотий би она була лише такою марною та позірною, як представительство державної думи.

Бож певним є, що хотий би і яку ординацію придумано, — а має она бути, як запевнює президент міністрів Століпін, на підставі загального права голосованя — то друга державна дума вийде зі складом далеко єще некориснійшим для правительства, як за першим разом. Чи зважить ся правительство розвизати і другу думу, заки що небудь реального довершить? Тоді вже само себе здискредитувало ся і поставило себе в різким противенстві до цілого народа. А надто неминучо агітація против правительства і освідомленє мас через розвизанє думи та через передвиборчу акцію зроблять такі поступи, що той дух, на котрий єще тепер числить правительство в своїх комбінаціях, буде вже належав до історії минулого столітя.

Просимо відновити передплату.

НОВИНКИ.

— Календар. Вівторник: руско-кат. Емілія, Якінта; римо-кат. Ігнатія, Льюолі. — В середу: руско-кат. Мокриви; римо-кат. Петра в оковах.

— Впов. передплатникам »Руслана« подає ся до відома, що на почтових олюєках завтрішного числа найдуть червоною краскою виписані рахунки стану передплати до кінця минулого адміністраційного півроку (14. в. ст. липня 1906). Висота залягаючої по той день передплати буде виписана в коронах, а если передплата сягає поза перший піврік, то зазначить ся єї датою в новім стилі календаря. Залягаючі передплатники звольте вирівнати довг, бо противно здержити ся їм дальшу висилку »Руслана«, а залеглисть стягне ся иншою дорогою. — Адміністрація »Руслана«.

на неї сі темні очи! Она не могла зрозуміти, як єї чоловік міг полюбити таке погане, злосливе лице.

Серед таких думок забула зовсім приладити обід, а коли вернув єї чоловік, здивував ся немало, що єго любая жіночка не вийшла єму на зустріч з таким милим привітом, як звичайно. Наостанку найшов її в останній комнатці, як она сиділа на землі і держала єго дорогоцінний скарб в руді.

»Так!« кликнула она сердито, побачивши єго, »ти мене обмануєш, нім ще рік проминує нашого подружа!«

»Що ти думаєш?« спитав він зачудований єї сердитою промовою.

»Що я думаю?« відповіла она досадно. »Від якого то часу переходує мій чоловік чужі образи в дома? Возьми собі, я не можу довше глядіти на обличє сеї поганої жінки, котру ти ліпше любиш, як свою гарну, милу жіночку!« і по єї лицю покотили ся рісні сльози.

»Моя любая жіночко, очко моєї душі,

я не знаю, що се ти говориш!« відповів чоловік в страшній розпуці, бо тут скоїло ся з ним так само, як не з одним з єго західних братів — жіночі сльози зворушили єго до крайности.

»Ти не добрий чоловіче!« ридала бідна Япанка. »Ти любиш иншу жінку, хоч она тисяч раз поганійша від мене! Деж твоя вірність, яку ти мені присягав? Все була неправда!«

»Алеж моя жіночко, сонце мого життя, як можеж таке говорити! Глянь, сеж образ мого покійного батька. Я найшов єго на улиці і сховав у попілницю, щоби не затратив ся!«

»Ого!« кликнула Япанка з блискучими очима. »Чи ти мавш мене за таку дурну, щоби я не вміла відрізнити образу мужчини від образу жінки?«

Але й Япанець наостанку став нетерпеливим і в кілька хвиль вибухла завзята суперечка між ними. Єї голосна лайка приманила переходячого бонзу.

»Мої діти«, промовив поважний муж, »як можна так сварити ся?«

»Я маю право до того«, відповів Япанець. »Моя жінка зсунула ся з глуду і торочить такі річи, що зовсім неможливі!«

»Се правда!« перебила з криком гарна Япанка. »Мій чоловік сховав у попілниці образ чужої жінки!«

»Я присягаю, що се образ мого покійного вітця!« запевняв Япанець.

»Покажіть мені образ!« сказав бонза. Япанка подала єму, а він глянув поважно в зеркало. »Мої діти«, промовив він торжественно, »не перече ся довше, бо ви обое помиляєтесь! Се є образ сьвятого душпастиря! Я беру єго і зложу поміж сьвятощами в сьвятині!«

З сими словами віддалив ся він, забравши з собою зеркало, котре мало що не знищило щастя молодого подружа.

— Дальший репертуар руского театру в Підволочисках. (Сала огневої сторожи. — Початок 8. вечером. Або намет на 6 вистав під ряд 10 К. — Білети продє залізнична реставрація): Ві второк дня 31. липня «Суета», найновійша комедия в 4 діях Карпенка-Карого. — В четвер дня 2. серпня «Свати Мусія», народна оперетка в трох діях Кропивницького музика Порошина. — В суботу дня 4. серпня. «Ямарі» (Мартин Рудокоп), оперетка в 3 діях Целлера. — В неділю дня 5. серпня. «Невольник», історичні картини зі співами і танцями в 5 діях Кропивницького.

— † Іван Матковський. Перемишка Русь втратила діяльну одиницю, одного з найбільше заслужених мужів реальної народної праці, бл. п. Івана Матковського. Покійник не шумними словами, але тривалими ділами зазначив стежку свого життя і з них уявив собі вінець безсмертної пам'яті. Ще як студент прав Покійник горів запалом до народної праці, а коли як урядник скарбової дирекції нещасним випадком втратив ногу і став господарем руского Інституту для дівчат в Перемишлі, присвятився цілій службі народній.

Его заходам завдячує сей Інститут осягнути велич і славу. Его ініціатива, его праця зробили з малого дівочого інтернату нинішню першу народну виховуючу інституцію. Сильний духом потрапив пок. Матковський вложити віру на свої сили в окружене на загальних зборах членів первісного перемиського дівочого інтернату, і числами переконати всіх так, що збори розпоряжаючи 25 тисячами корон ухвалили приступити до будови дому Інституту за десять разів висшу квоту. Та не лише дівочий Інститут завдячує ему нинішній свій стан. Покійник заслужився також передовсім при здвигненню величавого Інституту для гімназійальних учеників і «Народного Дому» що є справдішню окрасою Перемишля і народною кріпостию на західних окраїнах Руси.

В останніх часах свого життя думав пок. Матковський над здвигненем нового будинку на поміщенє школи і каплиці дівочого Інститута, але смерть не дала ему виконати того пляну. В Інституті був Покійник душею всею, всім займався і взірцевим веденєм науки в інститутській школі, і добром учительських сил, і добром підручників, вибором книжок до бібліотеки, концертами і аматорськими виставами інституток, не жалуючи свого здоров'я і своїх сил. Пам'ять его п'ятинадцятилітньої праці для Інституту і народного добра в Перемишлі остане на віки. Величаві похорони пок. Матковського, що відбулися в суботу рано, були доказом, що перемиські Русини уміють достойно почитати пам'ять заслуженого покійника, на якого гріб і ми кидаємо грудку землі. В. С. П.!

— Ріжні вісти. О. Теодор Богачевський, голова філії «Просвіти» в Калуші, просить академиків, що перебувають в калуській повіті, зайняти ся читальнями «Просвіти». — Міска рада в Хиріві надала почетне горожаньство намісникови гр. Потоцькому за его заслуги коло піднесеня торгівлі і промислу в Хиріві та коло будови тамошньої школи. — З Монахова доносять, що кн. Євген Мурат, брат жінки мін. гр. Голуховського, їдучи оноді автомобілем, розторощив собі голову о дерево і згинув на місці. — В Косові помер Леопольд Літинський, державець львівської Фільгармонії, затровний в Заболотві жидівською несвіжою рибою, про що ми оноді згадували.

— Цирковий день. Вчорашню неділю у Львові можна назвати цирковим днем. Що жило у Львові, мусяло заглянути на стрийську площу, де розложився цирк Буфала Біля. Пан Коди владитель цирку, міг бути вдоволений з Львовян, бо на обох вчорашніх представленнях було повнісько публіки з виїмком на найдорозших місцях. Виповнений цирк привносить ему поверх 60.000 К за один раз. Вчора заробив Коди так зо 100.000 К завдяки польській пресі, котра в останнім дню — не даром — підхвалила Американців. Завтра вночі цирк вїздить зі Львова і дає дальші представлення

день по дни в Перемишлі, Ряшеві, Тарнові, в Кракові (два дни), в Тішині, Опаві, Вроцлаві і т. д. а 13. серпня буде в Дрездні. Цирк Буфала Біля їздить три теплі чверти року по Европі, а зимує в столичних містах. Сего року має перебути зиму в Берліні.

— Огні. В Глубічку, борцівського повіта, згоріло оноді 9 селянських господарств. П'ятьох погорільців було обезпечених. До спінєня розшаллого пожару причинився місцевий пожарний «Сокіл». — В Крушельниці, стрийського повіта, згоріло оноді кільканаїцять будинків.

— Із станиславської епархії. Введені оо.: Ник. Руденський як прив. сотрудник в Молодятині, Вас. Стрільців як завідатель в Шидлівцях, Мих. Андрийшин як сотр. в Білій, Ал. Шараневич як прив. сотр. в Гвилячів, дек устецкого, Волод. Билинкевич як прив. сотр. в Трибухівцях, дек чортківського, Корн. Лісевич як завідатель в Кутах старих, Теодоз. Крохмалюк як прив. сотр. в Ланчині і Юрий Жолкевич як завідатель ex currendo в Глубокім. — Намісництво признало на один рік дотацію з релігійного фонда приватним сотрудникам в Тишківцях і Кулачківцях. — Ординариятским шкільним комісарем назначений о. Вяч. Збудовський в Зубрці, дек. бучацького. — Відпуску для покріплення здоров'я дістали оо. парохі: Ів. Матковський в Постоливіці на 6 неділь, Ізид. Ганкевич в Устю еписк. на 1 місяць, Вит. Билинський в Коцюбинцях на 6 нед, Онуфрей Семйон в Пістині на 2 міс., Ієр. Темницький в Давинячі на 2 місяці, Еман. Росткович в Чорткові на 5 нед., Лев Струтинський в Космачі (дек. богородчанського) на 3 міс., Мих. Кобилянський в Мишкові на 6 нед., Айт. Кобринський в Раківці на 1 міс., Кел. Костецкий в Чернівцях на 6 нед., Ів. Глібовицкий в Качиці на 2 міс., Йос. Трильовський в Будиліві (дек. снятинського) на 6 нед., Ієн. Попович в Городниці (дек. городнянського) на 4 нед., Сев. Ступницький в Торговиці (дек. товмацького) на 6 нед., Викт. Чаплинський в Косові (дек. чортківського) на 6 нед., Емил. Кушик в Волківцях (дек. кудринецького) на 1 міс. і Мих. Левицкий в Ланчині (дек. надвірнянського) на 6 нед. і оо. сотрудники Ів. Любович в Королівці на 2 міс. і Зия. Дудинський в Чорткові на 5 неділь. — Грамоту признаня зм доволітні труди як референт еписк. консисторії дістав о. Євг. Філіпович, теперішній парох в Обертні.

— 3 життя німецького жіноцтва. Писателька і провідниця недавного еманципаційного руху, Наталія Мільде, яка недавно померла, записала всю свою спадщину, около 20.000 марок «лише на цілі жіночого руху». Предсідателька фрайбурского товариства «Жіночого образования і жіночих студій» мала дбати про те, щоби за допомогою з її спадщина покривано кошти студій бідних, талановитих дівчат. «Тому, що я не могла то перевести», каже Мільде в своїм передсмертнім завічанню, «того, що бажала, мушу заспокоїти ся хибатим, що дам другим малу поміч. Кождий гріш я заробила сама». Завічанє має дату 8. серпня 1901 і заосмотрене власноручним підписом. Тестаторка забула лише дати до сего місця виставлення завічаня, отже «Ваймар». Тимчасом після німецьких цивільних законів таке завічанє є неважне. Коли би правні спадкоємці не хотіли добровільно поступати після волі помершої, то її бажанє лишиться ся — на жаль — несполнене.

Число жінок іматрикульованих на німецьких університетах зростає що раз більше. В останнім літнім півроці виносило оно 211 супроти 140 із зимового півроку а 137 із літнього в р. 1905. Із того числа загального студіовало медицину 108, 66 філософію, 22 математику і науки природні, 10 скарбовість, 4 науку права а 1 дентистику. Вписані були отсі студентки на університетах в Фрайбургу 58, Гайдельбергу 57, Монахові 55, Липску 27, Вірцбургу 8, Тібінген 5 і Ерлянген 1. На інших університетах в Німеччині не приймають жінок в характері звичайних слухачок, так що они можуть слухати викладів лише як госпі-

тантки, які через свої студії не набувають ніяких прав. Госпітанток було в останнім півроці 1268 супроти 1780 із попередного та 1050 із літнього в 1905 р. Колиб зчислити звичайні слухачки із госпітантками, то вийде, що на німецьких університетах студіовало р. 1906. в літнім півроці 1479 жінок, в зимовім 1900, а в зимовім півроці 1905 р. 1119.

— Борба з пиянством в Англії. Померший недавно англійський мільонер Іван Кроулей записав на ширенє тверезости 6 мільонів корвн. Товариство тверезости, що переняло той запис, буде удержувати трох бесідників-ширителів тверезости, котрі будуть їздити по цілій Англії і проповідувати проти пиянства. Один з тих проповідників побирає 16.000 річно, а другі два по 7.500 К. З иншого запису Кроулея буде товариство тверезости викуповувати концесії на продажу алькоголевих нап'яток в театрах, концертних залах та в інших місцях назначених на публичні збори. З той фундації будуть також діставати запомоги питомці духовних семінарий в Англії, котрі зобов'язують ся поборювати пиянство.

— 3 останніх хвиль російської думи. Указ про розв'язанє думи був готовий уже за кілька днів до 22. липня. «Биржевий Вѣдомости» зібрали дуже цікаві докази того, що бюрократія вже за кілька днів почала серйозно готувати ся до такої важкої події. Уже 19. липня до Київа прибула телеграма, щоб не допустити розрухів 22. липня, коли вийде указ про розв'язанє думи. Кореспондент московского «Русского Слова» тогож дня телеграфував про се своїй газеті. Дня 20. ся вістка була там надрукована і в той же самий день про неї знали в Петербурзі всі редакції. Вночі з 19. на 20. до Петербурга стали прибувати полки з красносельської залози. В суботу новий баварський посол, прибувши до Петергофу обідати за царським столом, розпитував ся своїх сусідів: «Що таке трафіло ся? Які події готують ся в Петербурзі?» — Нічого. Все спокійно, — відповідали ему присутні, поміж якими були близькі родичі високих осіб. — Річ в тім, пояснив баварський посол, — що зараз мені прислали циркулярну депешу російського міністра чужоземних справ. Д. Ізвольский оповіщає мене, й, очевидно, всіх моїх товаришів, що прохожувати ся по великих улицах столиці та й по околицях з сї днів не зовсім безпечно для членів посольства, а через те краше би якийсь час не виходити з дому. Ось через що, — закінчив граф, — я дозволив собі поспитати, що трафіло ся або має бути в Петербурзі.

З членів думи про розв'язанє її перший довідав ся граф Потоцький, в якого є близькі зв'язки з придворними сферами. Графові телефонічно переказали про се в Петербурзі. Стурбований граф поспішив до державної думи, де застав ще конаць дебат в спілці авторозомістів. Ледницький докінчував промову, в якій закликав своїх однодумців перейти до більшої рішучої тактики. «Доволі слів: треба діла!» — закінчив Ледницький свою промову. Граф Потоцький почекав, поки той скінчив, а потім відвів его на бік і спитав: «Пане Олександрє! чи ви маєте вже квиток до Москви?» — Який квиток? На віщо?

— Тажеж ви більше не член думи, — каже Потоцький, — думу вже розв'язано.

Телеграми

з дня 30. липня 1906.

Петербург. Часовиси, що стоять близько правительственных кругів, доносять, що вибори до державної думи будуть в грудні с. р.

Полтава. Три батальони тутешньої залози збунтували ся і наміряли увільнити політичних в'язнів. Проти них виступили козаки і звели справдішню борбу. Много є ранених і убитих.

Петербург. Центральний союз залізничий оповістив, що тепер не буде генерального залізничого страйку.

